

RUKE KOJE VIDE

Dramatizirana predstava za prvopričesnike

Postaje mogu biti u kući s više prostorija ili u više odijeljenih prostora. Bilo bi najbolje da se sve događa na otvorenome: u šumi, uz potoka ili pokraj livade. U pripremnom dijelu postaviti znakove i s njima označiti dio puta. U tome mogu sudjelovati i roditelji. Roditelji kao i djeca trebaju apsolvirati postaje.

Pripovijest

Zvao se Hauke. Bilo mu je 10 godina. Rođendan je slavio 8. kolovoza. Rodio se slijep i nikada nije vidio sunce. Samo ga je osjećao na koži. Oči drugih pomagale su mu saznati kako izgleda zrakoplov, kakva je oblika automobil, kako izgleda dvorac, šuma i kako su prekrasna zelena stabla u proljeće. Pomoću drugih nije znao samo to. Hauke je učio osjećati svojim rukama. Dotaknuo bi predmet i znao je što je to. Svojim prstima brzo je čitao i pisao na kompjutoru.

Rodendan je slavio uvijek za vrijeme praznika. Za deseti rođendan njegova mama i sestra Petra prirediše mu iznenađenje. Povedoše ga u spilju sa sigama. Dok je s mamom i sestrom čekao ulazak u spilju čuo je šaputanje jedne gospođe: *"Što će taj u spilji? Taj ništa ne vidi."* Petra je promrmljala: *"Glupa krava!"* Hauke je šapnuo: *"Ne glupa, nego luda krava! Ona ne zna da ja imam ruke koje vide."* Krenuli su za vodičem. Hauke je u visini svojih očiju desnom rukom dodirivao stijenu i zamjećivao izbrazdane površine, uleknuća u zidu s nešto vode, male pločice s urezanim slovima, rukohvate i mnogo drugoga. Točno je razabirao buku vodopada i različito tlo pod nogama. vodič je dopustio Hauku da može dodirivati pećinu, osjetiti kristal, staviti ruku u jezersku vodu i ... Petra je sve to dopunjavala svojim pričanjem. Tako je Hauke bio obogaćen u svojoj nutrini mnogim slikama veličanstvene spilje.

Kad su bili nasred spilje, nestalo je svjetla. Vodič je umirivao ljude i obećao im brz povratak struje. Ipak je to potrajalo malo duže. Svjetlila je samo njegova džepna baterija. Neki su mrmljali: *"Imao sam džepnu bateriju, ali sam je morao ostaviti pred ulaznim vratima."* I sam je vodič postao nervozan. Pomisli: *"To mi se još nikada nije dogodilo! Moja džepna baterija nije poput električne energije i neće izdržati dugo. Moramo se vratiti."* No, lakše je to reći nego učiniti. Grupa je vila velika, a baterija sve slabija i slabija, dok se konačno nije ugasila. U svemu tom uzbuđenju i brbljariji začuje se Hauke koji uzviknu: *"Molim vas, mir!"* I svi se odjednom umiriše, a Hauke mirno nastavi: *"Ušao sam u mraku u ovu spilju i u mraku ću iz nje izići. Najbolje je da ja idem pred vama i da svaki ruku na rame čovjeku ispred sebe. Oprosti, Petra, ja naravno mislim i na ženu ispred sebe."*

Haukove su riječi pale na plodno tlo. Ljudi su stali jedni iza drugih, poput zmije, držeći se za rame onoga ispred sebe i krenuše za Haukom. On ih je polako i oprezno poveo naprijed. Prošli su spiljsko jezero, kristalnu dvoranu, ploču s natpisom, udubinu s vodom na pećinskom zidu i popeli se uz stepenice s

rukohvatom. Nitko osim Hauka nije ništa vidio. On je zastao mnogo puta jer se morao nanovo orijentirati, ali je išao naprijed prema slobodi. Vani nije bilo zadržavanja. Ljudi su zbog hladnoće potrčali prema dolini. Svatko je došao zahvaliti Hauku. Također i "glupa krava". Petra je u sebi s pravom pomislila: "Konačno je i ona nešto naučila." O tome se pojavio i članak u novinama a Hauke je samo kratko rekao: "I s rukama se može vidjeti."

I vi imate pravo na iskustvo poput Hauka. Ruke trebaju zamijeniti oči, nos, uši. I noge smiju sudjelovati. U stanovito vrijeme netko je Hauk i ima zavezane oči. Drugi ga prati i zauzima Petrino mjesto. Vaš je zadatak "gledati" rukama.

Molitva

Dobri Bože, svatko od nas ima oči koje vide, uši koje čuju, ruke koje osjećaju i noge koje nas posvuda nose. Zahvaljujemo ti na tome. Danas želimo osjetiti rukama sve što nam daješ na zemlji, pažljivo slušati i nogama tragati. Daj da za nas to bude doživljaj za divljenje, smijanje, radovanje. Daj da budemo tihi i zahvalni za sve što nam daješ. Amen.

Djeca odlaze slobodno u vremenskom odstojanju da ne bi jedni drugima smetali. Ovisno o situaciji i mjestu pojedinci se mogu okušati i u nekoj od slijedećih postaja.

Postaja: Slušati

Pozivam te da budeš tih i pažljiv za slušanje. Imaš za to tri minute vremena. Tvoja će ti pratnja reći kad prođe to vrijeme. Tada pričaj o svemu što si čuo.

Postaja: Osjećati vodu

Bez vode nema života, mnogi se izjutra ne bude vez vode. Drži svoju ruku u vodi i uživaj neko vrijeme taj dar. Zatim možeš staviti svoje noge u vodu.

Postaja: Osjetiti zemlju, pogoditi biljke

Tu u polju (vrtu ...) raste mnogo toga što nam je potrebno za život. Osjeti svojim rukama zemlju i pogodi koje biljke u njoj rastu.

Postaja: Osjetiti stablo ili plodove

Stabla su oduvijek naši najbolji prijatelji, trebamo ih za život. Osjeti deblo, koru, pupoljke, listove, plodove.

Pripremiti dvije košarice: jedna je ispunjena plodovima, druga je prazna. Pozivam te da pogodiš plodove i pažljivo ih staviš u praznu korpu. Umjesto plodova mogu biti slike prvopričesnika, prizori iz Svetoga pisma ili različite figurice, različite tkanine ili raznoliki materijali.

Za kraj djeca mogu ispričati što im je u toj vježbi bilo teško, a što ugodno. Nakon molitvene stanke, pozvati ih da kažu na čemu bi danas zahvalili Bogu. Prije rastanka pjesma: *Nebo i zemlja*, "Pjevajte Gospodu pjesmu novu", br. 292.

● * *

(Prema: N. POSMANN, *Erstkommunion feiern mit Symbolen, Vorbereitung, Gottesdienst, Nachbereitung*, 1998, Verlag Butzon & Bercker, 11-15.)

Priredio: Jozo Župić, ofm